

nemlig Repræsentationslokalerne, faar han i Bygningen ud imod Slotspladsen, ud til Kong Frederik VII.s Statue. Alt det omtalte jeg her under denne Sags første Behandling, idet jeg sagde, at det var ikke min Mening at ville anbefale denne Arkitekts positive Plan, det kunde aldrig falde mig ind, den Sag maa løses af Regeringen. Jeg vilde kun sige, at herved blev der kastet et Lys over Sagen, der viste, at en Løsning, der tilfredsstillende til alle Sider, ikke længere var umulig.

Ministeren bemærkede, at nu vilde han bort fra Kritik og store Ord og over til Handling. Ja, det havde jeg Lejlighed til at sige i det Foredrag, jeg holdt i Formiddags, at det var rimeligvis Grunden til, at man søgte at gennemføre Forslaget i den foreliggende Skikkelse. Nu vilde man ikke kritisere, nu vilde man ikke se at gøre det bedre, nu vilde man ikke søge at faa en god Løsning paa Spørgsmaalet — naar man blot skred til Handling, naar man overhovedet fik en Løsning, vilde man være tilfreds.

Ministeren udtalte, at det havde været min Pligt i Udvalget at bringe selvstændigt Forslag frem, et Forslag om et andet Projekt. Jeg vil dertil sige, at jeg ogsaa i Udvalget ikke blot oplyste, at de Indvendinger baade fra Ministeren og den ærede Formands (Anders Nielsens) Side, hvorpaa det Brummer-Mørk-Hansenske Projekt faldt under Forhandlingerne henede ved første Behandling, nemlig at det var for dyrt, ikke gjaldt mere. Jeg fremlagde for Udvalget — det er omdelt til alle Udvalgets Medlemmer — de Beregninger, som af Arkitekterne selv i Forbindelse med Danmarks maaske største Murmester, der som Entreprenør var villig til at overtage dem, ere udarbejdede som Overslagssum, og dette Projekt og denne Overslagssum viste sig at være omtrent 30,000 Kr. under det af Loven fastsatte Maksimum. Det var altsaa ikke en Overslagssum, der var over, men tværtimod 30,000 Kr. under den Sum, som Loven fastsatte som Maksimum. Den eneste Indvending, der var fremført mod Brummers og Mørk-Hansens Projekt her ved første Behandling, var dermed bortfaldet, idet der var fremlagt Overslag og Tilbud fra solvente Folk om at opføre Historien til den Pris.

Jeg har fremlagt disse Forslag for Udvalget, og jeg har yderligere fremlagt Brummers og Mørk-Hansens ændrede Projekt, der gør det fuldstændig acceptabelt. Saaledes som det oprindelig var affattet, ar der endnu en Forbindelse mellem Rigs-

dagsbygningen og Slotsbygningen; saaledes som det blev omarbejdet paa Foranledning af Ytringer her ved første Behandling, skete der et Gennembrud af begge Slotsfløjene, saa at Kongens Bygning kom til at ligge fuldstændig for sig og Rigsdagsbygningen fuldstændig for sig. Naar Rigsdagens Bygning laa saaledes, at den kun ved lave Gallerier var sammenbygget paa den ene Side med Domhuset, paa den anden Side med Udenrigsministeriets Kontorer og Lokaler, havde vi kun Fordel af Buegangene og af de Kontorer og Lokaler, der laa dernede, og vi havde hverken etikettemæssigt, forretningsmæssigt eller i det daglige Liv nogen som helst Gøne deraf. Jeg drister mig ikke til at sige, at dette Forslag var saadant, at man kunde sige: Nu er Opgaven løst i alle sine Enkeltheder, men jeg vil trostigt driste mig til at sige, at havde der været givet Brummer og Mørk-Hansen blot en Fjerdedel af den Lejlighed til at omarbejde, lappe paa og lave helt om paa deres Projekt, som der er givet Thorvald Jørgensen siden første Behandling, vilde vi have faaet et Projekt at se, som ikke en eneste Stemme her i Salen vilde have rejst sig imod.

Den højtærede Minister sagde, at dette Forslag skulde jeg have indbragt i Udvalget. Indbragt det? Jeg har medbragt det i Udvalget, jeg har lagt det frem i Udvalget. Men hvad blev der svaret? Ja, nu vil den ærede Formand for Udvalget maaske igen sige, at dette er ikke rigtigt — det plejer jo at være saadan, at vi opfatte en Sag forskelligt —, men jeg har haft den Opfattelse, og alle de Udvalgsmedlemmer, jeg har talt med derom, have bekræftet min Opfattelse, at det ikke var os tilladt at bringe Forslag om andre Projekter ind: „Det er Thorvald Jørgensens Projekt, der ligger til Behandling i dette Udvalg, vi kunne vedtage det, forkaste det og ændre det, men andet ere vi ikke i Stand til at gøre.“ Jeg har naturligvis taget fejl, men selvfølgelig har jeg Ret. Saaadan er det.

Hvorledes dette nu forholder sig, et er vist, at vi her staa overfor en vigtig og alvorlig Sag, som vi alle have Interesse af at faa løst paa den bedste Maade. Men hvis jeg vilde bringe et Forslag frem i en eller anden Retning, som blot vilde opholde det foreliggende Projekts Vedtagelse saa meget som 24 Timer, eller lad os sige blot 6 Timer, vilde jeg blive overstemt med en knusende Majoritet. Jeg vil henvende mig til Udvalgets ærede Formand og Udvalgets ærede Ord-